

## Arrest

nr. 286 978 van 31 maart 2023  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS  
Berckmansstraat 89  
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT *loco* advocaat M. LYS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U, S. M. ([...]), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent Pashtou van etnische origine en soennitisch moslim. U bent afkomstig uit het dorp Aziz Khan Kas (subdorp Shaheed Abad), gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Voor vier jaar ging u naar school en af en toe volgde u na het gebed wat koranles in de moskee.*

*Uw vader werd gedood door de taliban toen u nog een kind was. Hij was bewaker bij een meisjesschool in opbouw, waardoor hij problemen kreeg met de taliban. Uiteindelijk hebben ze hem doodgeschoten. Na de dood van uw vader verliet uw broer B.I M. het land en kwam naar België.*

*Op 2 juli 2010 werd aan uw broer de status van subsidiaire bescherming toegekend (O.V. [...]). Na uw vaders dood gingen u, uw moeder en uw twee zussen bij uw paternale oom M. wonen. Jullie huis en dat van uw twee paternale ooms waren tegen elkaar gebouwd.*

*Twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan ontvingen de taliban informatie dat uw broer vanuit België geld stuurde naar uw familie. Ze kregen te horen dat uw broer maandelijks 50 000 afghani opstuurde. Vervolgens benaderden de taliban uw paternale oom M.. De taliban vertelden wat ze gehoord hadden en stelden dat jullie niets bijdroegen tot de jihad of het functioneren van de regio. Ze wilden dan ook dat uw oom een deel van het geld zou afgeven aan hen. Uw oom stemde hiermee in. Vanaf dat moment, telkens wanneer uw broer geld opstuurde, gaf uw oom een deel van het geld aan de taliban. Twee jaar later kwamen de taliban op een dag naar uw oom M. en vertelden hem dat zijn neef, u dus, groot genoeg was geworden om met hen jihad te doen. Uw oom zei nog tegen hen dat u nog jong was, maar de taliban zeiden dat ze u zouden komen halen en meenemen. Thuis gekomen vertelde uw oom M. dit alles aan uw moeder, waarop zij heel bang werd en zei niet nog iemand te willen verliezen. Die nacht ging ze samen met u naar uw maternale oom in het dorp. Ze vertelde wat er gebeurd was en vroeg aan uw maternale oom om u naar het buitenland te sturen naar uw broer. Uw maternale oom regelde uw vertrek en bracht u de volgende ochtend met zijn auto naar Kabul. Daar kocht hij een ticket voor u en vervolgens reisde u met de bus naar Kandahar en verder naar Nimroz.*

*In 1397 (omgezet naar de westerse kalender 2018) verliet u Afghanistan. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië en Oostenrijk naar België, waar u aankwam op 8 maart 2020. U diende uw verzoek om internationale bescherming hier in op 9 maart 2020, als niet-begeleide minderjarige. Ondertussen werd u meerderjarig. Na uw vertrek werd uw familie nog lastiggevalen door de taliban. Hierdoor verhuisden ze recent samen met uw oom M. naar het dorp Charbagh, waar de schoonvader van M. woont. Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban, daar u zich niet aansloot bij hen om jihad te doen. Verder vreest u de taliban ook vanwege uw verblijf in Europa en het feit dat u de waarden en ethiek van hier in België aanleerde.*

*Ter staving van uw verzoek legt u uw originele taskara voor.*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als toenmalige niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

*Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Intussen werd u meerderjarig.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban, daar u zich niet aansloot bij hen om jihad te doen. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat u er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.*

Enerzijds stelt u dat uw familie in aanraking kwam met de taliban vanwege het geld dat uw broer opzond vanuit België (CGVS 1, p.21). Omtrent de betalingen, die uw familie moest uitvoeren aan de taliban, merkt het CGVS op dat, indien uw familie effectief geld moest afstaan aan de taliban, dit gegeven geen link vertoont met uw vermeende problemen, die tot uw vlucht uit Afghanistan geleid hebben. Reeds twee jaar betaalden jullie de taliban correct en hielden de taliban zich kalm tegenover jullie (CGVS 1, p.24). Tijdens die twee jaar kende uw familie dan ook geen verdere problemen met de taliban en zeiden de taliban voor de rest niets. Deze vermeende betalingen, hoewel laakbaar, vormden bijgevolg geenszins enige vorm van vervolging jegens jullie. Er rijzen echter vragen rond de geloofwaardigheid van dit gegeven. Immers blijft het een groot vraagteken hoe de taliban ontdekten dat jullie dit geld van uw broer ontvingen. Zo moest uw oom dit geld afhalen in een ander dorp en kunt u hier zelf amper iets over vertellen (CGVS 1, p.22). U stelt dat de taliban overal informanten hebben, zowel in de dorpen als in de mensen hun huizen. Ze sturen mensen die samen met je eten, maar hun identiteit niet onthullen. Het is echter weinig waarschijnlijk dat uw familie tegen eender wie zou onthullen dat jullie dit geld ontvangen uit het buitenland. Verder is dit ook slechts een pure veronderstelling en bent u geenszins in staat hier enige eenduidige verklaringen over af te leggen. Bij de DVZ haalde u immers heel duidelijk aan dat een dorpsgenoot de taliban informeerde over het geld van uw broer (Vragenlijst CGVS, p.2). Hiernaar gevraagd op de zetel van het CGVS, zegt u dan weer 'niet iemand van ons dorp' [dit deed] (CGVS 1, p.22). Later haalt u aan dat het iemand van uw dorp kan geweest zijn, maar dat jullie niet weten wie hij is. En vervolgens poneert u dat uw familie contact had met andere vrouwen van het dorp, dat deze soms naar uw huis kwamen en dat deze vrouwen het de taliban kunnen verteld hebben dat uw broer geld opstuurde (CGVS 1, p.22). Dit is echter opnieuw een andere verklaring. Het lijkt er dan ook op dat u slechts aan het gissen bent en geen enkel idee heeft over hoe deze informatie bij de taliban zou geraakt zijn. U slaagt er bijgevolg geenszins in om eenduidige informatie hier rond te verschaffen. Het blijft dan ook een raadsel hoe de taliban dit te weten kwamen, daar er kan verwacht worden dat uw familie zeer voorzichtig zou omspringen met deze informatie. Het algemene tekort aan informatie omtrent de problemen met de taliban omwille van het geld van uw broer, doet dan ook een grote afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Anderzijds kregen jullie problemen met de taliban vanwege het feit dat zij u wilden rekruteren. De oorzaak van uw aangehaalde asielmotieven zou dan ook de eis van de taliban zijn dat u jihad moest doen met hen. Hiervoor benaderden ze uw oom, tegen wie ze aankondigden dat ze u zouden meenemen (CGVS 1, p.21). Er dient echter opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent gedwongen rekrutering door de taliban niet overeenstemmen met objectieve informatie waaruit blijkt dat gedwongen rekrutering amper voorkomt bij de taliban (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan\\_recruitment.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf) en de **EUAA Country Guidance** van april 2022). Zo blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Het CGVS merkt verschillende elementen op die uw vermeende gedwongen rekrutering niet aannemelijk maken. Zo zou u geen enkel idee hebben wie deze talibanleden precies waren, die met uw oom kwamen spreken omtrent uw rekrutering (CGVS 1, p.25). Het enige dat u hieromtrent kunt aanhalen, is het feit dat ze van een andere regio zouden komen. Verder dan dit komt u niet, en ook hun namen blijken u volledig onbekend. Dit is ten eerste opmerkelijk, daar u verklaart dat deze talibanleden dezelfde personen zijn als diegene waaraan uw familie reeds twee jaar geld betaalde. Gezien deze leden reeds twee jaar naar uw huis komen om het geld op te halen, is het compleet ongeloofwaardig dat jullie geen informatie over deze personen zouden hebben. Hiermee doet u dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u, zelfs gezien uw jeugdige leeftijd, de nodige inspanning levert om zoveel mogelijk informatie te verzamelen over de personen die u vreest. Dat u niet in staat bent gedetailleerde verklaringen af te leggen en geen ernstige pogingen ondernam om u te informeren, al dan niet na de feiten, ondermijnt uw geloofwaardigheid. Verder handelen de taliban weinig naargelang het vermeende gedwongen karakter van deze rekrutering. Zo verwittigen ze uw oom in eerste instantie en zouden ze pas later terugkomen om u mee te nemen (CGVS 1, p.25).

Echter geven ze u op deze manier alle vrijheid en kansen om te vertrekken, hetgeen het gedwongen karakter van hun rekrutering volledig van de baan veegt. U haalt nog aan dat de taliban op dat moment niet langer konden blijven, daar ze zelf ook bang zijn (CGVS 1, p.25). Deze verklaring houdt echter weinig

steek. Indien ze u effectief wilden rekruteren, kan verwacht worden dat ze u geen enkele opportuniteit geven om te vluchten. Dat de taliban dergelijke naïeve werkwijze zouden hanteren, is dan ook niet geloofwaardig.

Verder is het weinig waarschijnlijk dat de taliban van een andere regio naar uw dorp kwamen om enkel u te rekruteren. Gevraagd of nog anderen gerekruteerd werden op datzelfde moment, komt u niet verder dan het vage 'ze moeten hen zeker benaderd hebben' (CGVS 1, p.26). Echter heeft u geen enkel idee of ze nog naar andere huizen gingen en andere jongens hetzelfde vroegen. Dat u niet in staat bent hier duidelijk op te antwoorden en bijgevolg hier blijkbaar nooit naar gevraagd zou hebben, doet de wenkbrauwen fronsen. Ook lijkt u de eerste persoon te zijn, die uit uw dorp op dergelijke manier zou gerekruteerd worden. Enkel een zoon van een mecanicien werd in het verleden meegenomen en gedood, maar de reden waarom de taliban hem precies meenamen is onduidelijk (CGVS 1, p.26). Verder stelt u dat u nog nooit hoorde dat anderen in het dorp werden meegenomen. Dat u bijgevolg toevallig de eerste zou zijn, is weinig waarschijnlijk. Dit gegeven doet dan ook vermoeden dat de taliban geen strijdkrachten gedwongen kwamen rekruteren in uw regio, hetgeen uw vermeende vrees verder onderuit haalt.

Ook de nasleep van deze problemen na uw vertrek is weinig overtuigend. Enerzijds stelt u dat de taliban naar het huis van uw familie kwamen, hen bedreigden, waarna uw familie samen met uw oom M. verhuisden naar de schoonvader van M. (CGVS 1, p.23). Anderzijds werd er later tijdens het onderhoud opnieuw ingegaan op desbetreffende situatie, waarna u aangeeft dat u 'niets weet van de periode na uw vertrek' (CGVS 1, p.27). U geconfronteerd met het feit dat u enkele momenten voordien zelf aangaf dat de taliban naar uw huis kwamen na uw vertrek, vermeldt u dit niet gezegd te hebben en dat ze zeker 'moeten gekomen zijn' (CGVS 1, p.27). Verder haalt u aan dat uw familie niets verteld zou hebben omtrent wat er nog gebeurde na uw vertrek. Nochtans gaf u tweemaal aan dat de taliban via facebook zouden vernomen hebben dat u in België aangekomen was, waarna ze uw familie bedreigden (CGVS 1, p.23, 28). Indien uw familie niets vertelde, is het een raadsel hoe u hiervan dan wel op de hoogte bent. Ook merkt het CGVS op dat het niet geloofwaardig is dat uw familie niets meer zouden verteld hebben aan u en uw broer, die ook hier in België verblijft. Zeker daar jullie tot op heden nog contact hebben met jullie familie in Afghanistan (CGVS 1, p.19, 20; CGVS 2, p.4). Voorts is de verhuis van uw familie een blote bewering en bent u niet in staat aan te geven wanneer uw familie precies verhuisde, hetgeen uiterst merkwaardig is. Ook gaat uw familie af en toe nog terug naar uw dorp om daar spullen op te halen (CGVS 1, p.23). Indien uw familie echter effectief bedreigingen ontving, die van die aard zijn dat ze het dorp dienden te verlaten, kan verwacht worden dat het niet veilig is om nog af en toe terug te keren naar het dorp. Blijkbaar vormen zich hier geen problemen omtrent, hetgeen de geloofwaardigheid van de bedreigingen van de taliban ondermijnt. De hele nasleep van uw problemen blijft dan ook zeer vaag en weinig geloofwaardig, hetgeen louter verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw vermeende problemen met de taliban.

Volledigheidshalve bemerkt het CGVS ook nog dat de job en de dood van uw vader geen link kennen met uw asielmotieven. Zo werd uw vader gedood toen u nog een kind was, ongeveer vijf of zes jaar oud (CGVS 1, p.17). De taliban zouden hem hebben doodgeschoten daar hij de bouwsite bewaakte van een nieuwe meisjesschool, die gebouwd werd in het dorp (CGVS 1, p.18). Echter leefden u en uw familieleden (behalve één broer) nadien nog vele jaren in het dorp zonder enige problemen gekend te hebben met de taliban omwille van uw vader zijn job (CGVS 1, p.24). Zo stelt u dat de taliban kalm waren en slechts uw familie benaderden toen ze het te weten kwamen van het geld van uw broer. Indien de taliban u of uw familie wensten te vervolgen omwille van de werkzaamheden van uw vader, hadden ze hiertoe ruimschoots de tijd in de periode voor uw vertrek. Zeker daar uw familie vaak contact had met de taliban om hen een som geld te betalen. Dat ze echter nooit iets vermeld hebben omtrent uw vader, staft het argument verder dat uw vermeende problemen met of rekrutering door de taliban niets te maken hebben met de job of de dood van uw vader.

Daarnaast haalde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS ook aan een vrees te koesteren voor de taliban omwille van uw verblijf in het buitenland en het feit dat u hier de Belgische waarden en ethiek aanleerde (CGVS 2, p.6). Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden

en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelt dat u verwesterd bent omdat u een andere kleding- en haarstijl heeft ontwikkeld, u uw baard scheert, u hier naar school gaat en hier de vrijheid heeft om bijvoorbeeld rond te hangen met jongens en meisjes, naar de cinema te gaan of te gaan sporten etc. (CGVS 2, p.6, 7, 8, 9). Bij een terugkeer zou u uw vrijheden verliezen en moeten leven naargelang de eisen en waarden van de taliban (CGVS 2, p.6). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont immers op geen enkele manier aan dat uw uiterlijk, sportbeoefening, vrijetijdsbeleving en omgang met personen deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. Zo houdt u zich in België nog steeds regelmatig op in een Afghaanse omgeving, praktiseert u nog steeds uw religie en hebben bovenstaande elementen eerder betrekking op een herintegratie, dan dat ze wijzen op een vorm van vervolging bij terugkeer. Het betekent immers niet aan dat u vervreemd zou zijn van de Afghaanse tradities. Zo heeft u niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Evenmin toont u met uw betoog aan dat uw uiterlijk dusdanig opvallend en onveranderlijk is dat u bij terugkeer naar Afghanistan hierdoor een doelwit zal vormen voor de maatschappij, de taliban of andere gewapende groeperingen.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het gegeven dat uw broer destijds in België een beschermingsstatus kreeg (subsidiaire bescherming) leidt niet automatisch tot een toekenning van een status in uw hoofd. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers individueel te worden onderzocht en beoordeeld op zijn eigen merites.

*Bovendien kwam uw broer evenmin in aanmerking voor de vluchtelingenstatus gezien ernstige twijfels aan zijn asielmotieven.*

*De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw taskara bewijst hoogstens uw nationaliteit en herkomst, hetgeen hier niet betwist wordt. Echter dient opgemerkt te worden dat uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt dat Afghaanse documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. Er kan bijgevolg sowieso weinig bewijswaarde worden toegekend aan uw taskara. Bovendien kent uw taskara geen link met uw vermeende problemen met de taliban.*

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

*In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.*



Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_06\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf)) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van

*Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.*

*De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.*

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht*



vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), *M'Bodj t. Belgische Staat*, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name

een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## **2. Verzoekschrift en stukken**

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van

- artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 Vreemdelingenwet;
- artikel 3 EVRM;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);
- de beoordelingsfout".

Vooreerst betoogt verzoeker dat er een gebrek is aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie. Hij verwijst hij dienaangaande uitgebreid naar rapporten van UNHCR en EUAA, citeert uit rechtspraak van de Raad en wijst op de recente analyse van NANSSEN van 16 juni 2022 omtrent het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en EUAA.

Inzake de beoordeling van verzoekers vluchtrelaas door verweerder zet verzoeker het volgende uiteen: *"Vervolgens stelt verwerende partij dat verzoeker onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.*

*Verzoeker wenst in dat verband vooreerst op te merken dat hij volhardt in zijn verklaringen over zijn vluchtrelaas en de vervolgingsvrees waarvoor hij zijn land van herkomst heeft ontvlucht. Verzoeker meent dat verwerende partij, in tegenstelling tot wat het in de bestreden beslissing stelt, onvoldoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd van verzoeker op het moment van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek en op het moment van zijn vertrek zelf.*

*Verwerende partij meent namelijk dat verzoeker er niet in slaagt zijn vrees om gedood te worden door de Taliban, omdat hij zich niet bij hen aansloot, aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud. Omtrent de betalingen die zijn familie moest uitvoeren aan de taliban, merkt verwerende partij ten eerste op dat indien zijn familie effectief geld moest afstaan aan de taliban, dit gegeven geen link vertoont met de problemen van verzoeker die tot zijn vlucht uit Afghanistan geleid hebben. Bovendien stelt verwerende partij dat het algemeen tekort aan informatie omtrent de problemen met de taliban omwille van het geld van zijn broer grote afbreuk doet aan de geloofwaardigheid ervan.*

*Verzoeker merkt wat dat betreft op dat dit geenszins de voornaamste reden heeft gevormd voor zijn vertrek uit Afghanistan en de vrees die daaruit voortvloeit, maar wel de context schetste van de omstandigheden die hiertoe geleid hebben. Dat verzoeker geen concrete informatie kon verschaffen over de betalingen van zijn broer, belet niet dat dit de context van de leefsituatie van verzoeker en zijn familie in Afghanistan kon schetsen.*

*De (geloofwaardigheids)beoordeling van verwerende partij dient dan ook sterk genuanceerd te worden in het licht van verzoekers verklaringen, de algemene en specifieke socio-culturele Afghaanse context en uiteraard ook zijn leeftijd, zowel op het moment van vertrek als op het moment van zijn aankomst in België en zijn persoonlijk onderhoud. Verzoeker is namelijk uit Afghanistan vertrokken als niet-begeleide minderjarige, op 14 à 15-jarige leeftijd, waardoor het niet geheel abnormaal is dat hij van een aantal elementen slechts een beperkte kennis heeft. Verwerende partij houdt allerm minst rekening met de zeer jonge leeftijd van verzoeker, noch met zijn culturele achtergrond en zijn traject van meer dan een jaar, in niet altijd even gemakkelijke omstandigheden op dergelijke leeftijd, als persoonlijke omstandigheden.*

*Verzoeker meent dat verwerende partij de lat te hoog heeft gelegd en verwachtingen heeft gecreëerd met betrekking tot de bewijslast, waaraan verzoeker omwille van zijn specifieke profiel en zijn jonge leeftijd niet aan kan voldoen, waardoor het geen onderzoek conform artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet heeft gevoerd."*

Wat betreft het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering laat verzoeker het volgende gelden:

*"Ten derde haalde verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud een vrees aan omwille van zijn jarenlange verblijf buiten Afghanistan in Europa. Verzoeker stelde hierover dat hij al drie jaar in Europa woont en hier gestudeerd heeft en de wet en de ethiek heeft geleerd, waardoor zijn waarden veranderd zijn omdat hij gewoon is geraakt aan het leven in België. Hij is hier vrij uitgebreid op ingegaan en heeft concrete details gegeven over de manier waarop zijn ideeën veranderd zijn en hoe deze ingevuld werden als gevolg van zijn verblijf en zijn aanpassing aan de Belgisch-Europese normen en waarden: [...]*

*Zijn advocaat ging hier eveneens uitgebreid op in bij zijn opmerkingen tijdens het persoonlijk onderhoud door te wijzen op de objectieve risico's, maar ook de concrete manier waarop verzoeker invulling heeft gegeven aan zijn aanpassing aan en integratie in de Belgische, Westerse samenleving en hoe dat zijn ideeën en meningen heeft veranderd: [...]*

Verwerende partij stelt hierover echter louter dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan afgeleid worden dat het loutere gegeven dat verzoeker enige tijd in het Westen verbleven heeft, kan volstaan om in geval van terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen – waarin het echter niet zomaar gevolgd kan worden (zie *infra*).

[...]

Verwerende partij komt echter tot deze conclusies zonder dat het hier verder onderzoek naar gevoerd heeft, laat staan aan verzoeker de kans geboden heeft om dit verder toe te lichten of om dit aan een grondig onderzoek te onderwerpen, door de risico's in dat verband zorgvuldig te onderzoeken (zie *infra*) door objectieve informatie die over dit risico op vervolging beschikbaar is, bij de beoordeling te betrekken. Verwerende partij schendt met dergelijke motivering niet alleen artikel 48/6, §1 Vreemdelingenwet, volgens hetwelk het tot taak heeft de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming (nl. de (gevolgen van de) machtsovername door de Taliban) in samenwerking met de verzoeker dient te beoordelen, maar ook artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet, omdat het diens beslissing geenszins op individuele, objectieve en onpartijdige wijze heeft genomen, noch rekening heeft gehouden met alle relevante feiten in verband met de huidige situatie in Afghanistan op het tijdstip waarop de beslissing werd genomen of met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, zoals die uit zijn verklaringen en neergelegde documenten blijken.

Opnieuw kan er ten eerste verwezen worden naar het gebrek aan informatie waarop verwerende partij zich baseert, zoals eerder aan bod kwam.

In tegenstelling tot wat verwerende partij meent, kan er in hoofde van verzoeker, omwille van zijn verblijf en integratie in Europa en in België, bovendien wel degelijk sprake zijn van een (toegeschreven) vorm van 'verwestering', die een risico op vervolging of het ernstige schade tot gevolg kan hebben.

[...]

### **3.1. Begrip 'verwestering' en toegepast in geval van verzoeker**

#### **3.1.1. Begripsomschrijving**

Vooreerst is het belangrijk het begrip 'verwestering', specifiek in de Afghaanse context, voldoende te duiden.

Hoewel een rapport van UK Home Office stelt dat er geen duidelijke definitie voorhanden is van wat 'verwestering' betekent of inhoudt,<sup>9</sup> kan hier wel degelijk een duidelijke omschrijving van gemaakt worden, specifiek gesteund op beschikbare informatie over 'verwestering' ten opzichte van Afghanistan.

Het begrip 'verwestering' kan samengevat worden als enerzijds uiterlijke, waarneembare kenmerken en anderzijds aannemen van een mentaliteit, gewoonten, opvattingen en ideeën die zich uiten in een veranderd gedrag, beïnvloed door de Westerse, Europese cultuur na een (langdurig) verblijf in Europa.

In toepassing van artikel 48/3, §5 Vreemdelingenwet, is het bovendien niet vereist dat men effectief de kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging. Het is voldoende dat deze toegeschreven worden door de actor van vervolging: [...]

Uw Raad erkent uitdrukkelijk in diens arrest nr. 228.243 van 30 oktober 2019 dat zelfs als een verzoeker verklaart nog steeds gelovig te zijn dit geen afbreuk doet aan het feit dat hij door de Afghaanse gemeenschap en meer in het bijzonder de Taliban, wel degelijk beschouwd kan worden als een afvallige, waarbij het verwijst naar artikel 48/3, §5 Vreemdelingenwet: [...]

Er kan bijgevolg een onderscheid worden gemaakt tussen daadwerkelijke 'verwestering' en gepercipieerde 'verwestering'.

[...]

#### **3.1.2. Verwestering in hoofde van verzoeker**

In het geval van verzoeker moet opgemerkt worden dat hij slechts 14 à 15 jaar oud was op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan in 2018 en dat hij, na een traject van ongeveer een jaar, als niet-begeleide minderjarige, in België is aangekomen in maart 2020, nog steeds op slechts 16-jarige leeftijd. Hoewel verzoeker intussen dan wel meerderjarig is geworden, verblijft hij in ieder geval sinds meer dan 4 jaar buiten Afghanistan en sinds meer dan 2,5 jaar onafgebroken in België. Hij heeft ontegensprekelijk een cruciale periode in zijn persoonlijke, socio-culturele en emotionele ontwikkeling buiten Afghanistan, waarvan het grootste deel in België en andere Europese, Westerse landen doorgebracht, nota bene als minderjarige, gescheiden van zijn ouders en andere familieleden.

Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2022 bovendien zelf relatief uitgebreide verklaringen afgelegd waaruit kan afgeleid worden in welke mate er sprake is van een bepaalde reële verwestering in zijn hoofde (notities persoonlijk onderhoud 3 augustus 2022, p. 6-9 – zie *supra*).

In dat verband legt verzoeker nog twee brieven neer van enerzijds de schooldirecteur en anderzijds van een voormalige leerkracht, waaruit zijn perfecte en voorbeeldige (wil tot) integratie en aanpassing aan de Belgische samenleving nog concreter afgeleid kunnen worden (**stuk 3 en stuk 4**).

Niet alleen uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2022, maar ook uit deze getuigenissen, blijkt dus duidelijk dat er wel degelijk concrete elementen in hoofde van verzoeker aanwezig zijn die maken dat hij in geval van terugkeer als verwesterd beschouwd dreigt te worden.

Op basis van deze elementen kan er dus besloten worden dat verzoeker, op basis van zijn concrete, duurzame en vergevorderde integratie in en aanpassing aan de Belgische samenleving sinds zijn aankomst als minderjarige, op een zekere manier verwesterd is (reële verwestering), minstens als verwesterd beschouwd kan worden (toegeschreven verwestering) in geval van terugkeer.

Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van verwestering in hoofde van verzoeker, moet in ieder geval herhaald worden dat het niet zozeer van belang is of hij zichzelf 'westers' voelt of zichzelf als 'verwesterd' beschouwd, maar wel hoe hij door de traditionele Afghaanse maatschappij zal gepercipieerd worden na zijn jarenlange verblijf buiten Afghanistan en in Europa.

[...]

Verzoeker is als minderjarige in België toegekomen, is hier naar school gegaan en is hier volwassen geworden. Op basis van alle concrete elementen in zijn dossier kan redelijkerwijs aangenomen worden dat hij zodanig vervreemd is van de huidige Afghaanse manier van leven en de huidige, volledig door de Taliban gecontroleerde en gereuleerde islamistische samenleving, dat het niet redelijk is te stellen dat hij niet vervreemd zou zijn van de Afghaanse tradities.

Een sterke aanpassing aan de 'Westerse' waarden, cultuur en samenleving zal het voor verzoeker niet alleen bijzonder moeilijk maken om zich opnieuw te moeten aanpassen aan het Afghanistan van vandaag, maar, zal vooral ook het risico inhouden dat dit onmiddellijk en moeiteloos opgemerkt zal worden en hij door de lokale gemeenschap én de (lokale) Taliban zonder enige twijfel als 'verwesterd' beschouwd zal worden. Hoewel verwerende partij echter meent dat verzoeker dus geen concrete elementen heeft aangehaald, hierbij zelf verwijzend naar een aantal risicobepalende omstandigheden, zijn er, verwijzend naar diezelfde factoren, wel degelijk verschillende elementen aanwezig in hoofde van verzoeker, waaronder:

- het gebied van herkomst en de conservatieve, rurale omgeving, waarvan vermoed kan worden verzoeker zich hier nog moeilijk, of toch niet zonder problemen, zal aan kunnen aanpassen, na meer dan 4 jaar niet meer in Afghanistan geweest te zijn en door zijn persoonlijke ontwikkeling buiten Afghanistan en in België gedurende zijn verblijf als minderjarige;
- zijn leeftijd: het feit dat hij als niet-begeleide minderjarige, op 14- à 15 jarige leeftijd, Afghanistan verlaten heeft en sedertdien niet meer is teruggekeerd naar Afghanistan;
- de duur van het verblijf in een Westers land: het onafgebroken verblijf in België van ondertussen meer dan 2,5 jaar en het verblijf tout court van meer dan 4 jaar buiten Afghanistan, waarvan het grootste deel in Westerse landen;
- de zichtbaarheid van verzoeker omwille van een bepaalde, concreet aangetoonde mate van inburgering, integratie, participatie, ontwikkeling en aanpassing aan de lokale, regionale Westerse normen, gebruiken en gewoontes, o.a. op cultureel, economisch, educatief, sportief, sociaal en taalkundig niveau. Dit wordt in concreto aangetoond door enerzijds verzoekers relatief uitgebreide verklaringen in dit verband en anderzijds door de getuigenissen die verzoeker bij dit verzoekschrift neergelegd.

### **3.2. Risico voor personen die als verwesterd beschouwd worden**

Zoals uit het vorige onderdeel blijkt, doet het er bij de beoordeling van de nood aan bescherming niet toe of de teruggekeerde persoon in kwestie werkelijk een mate van verwestering vertoont (door bv. uiterlijke, gemakkelijk te onderscheiden kenmerken) of dat deze kenmerken slechts aan hem toegeschreven worden door anderen (als gevolg van een perceptie die ontstaat na een verblijf in Europa). Sterker nog, uit (ouder) onderzoek blijkt dat het (langdurig) verblijf in het Westen voldoende aanleiding kon/kan geven om als 'verwesterd' beschouwd te worden en als gevolg hiervan vervolgd te worden.

In dit onderdeel zal aangetoond worden dat verzoeker enerzijds vervolging vreest op grond van een toegeschreven politieke overtuiging en religie (artikel 48/3, §4, b) en e) Vreemdelingenwet) als omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep (artikel 48/3, §4, d) Vreemdelingenwet), als gevolg van een toegeschreven, gepercipieerde dan wel daadwerkelijke mate van 'verwestering'.

Anderzijds loopt verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet), als gevolg van sociale uitsluiting, stigma en discriminatie.

Hoewel in het licht van de huidige situatie verder en grondiger onderzoek vereist is, kan er op basis van de beschikbare informatie na de machtsovername door de Taliban, redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat deze risico's vandaag nog steeds actueel zijn, zoals uit het slot van dit onderdeel blijkt.

[...]

Uit de bij dit verzoekschrift gevoegde objectieve en betrouwbare landeninformatie van vóór de machtsovername door de Taliban, blijkt dus duidelijk dat een 'verwesterde' Afghaan een risicoprofiel is en

*als gevolg hiervan vervolging riskeert. Het maakt daarbij niet uit of die persoon daadwerkelijk 'verwesterd' is of dat dit hem louter wordt toegeschreven als gevolg van zijn verblijf in Europa.*

#### **3.2.1.2. Vervolgingsgronden**

*Er bestaan in het geval van de vervolgingsvrees van verzoeker meerdere aanknopingspunten met de gronden van vervolging zoals bepaald in het Verdrag van Genève. Zo kunnen teruggekeerde, 'verwesterde' Afghanen vervolgd worden zowel omwille van een (toegeschreven) politieke overtuiging of religie als omwille van het behoren tot een specifieke groep van verwesterde Afghanen.*

*Het criterium van **politieke of religieuze overtuiging** heeft betrekking op kenmerken die fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker, waarvan niet mag worden gevraagd dat hij dit opgeeft.*

*Hierbij doet het er niet toe of de politieke overtuiging, in de zin van artikel 48/3, §4, e), al dan niet gelinkt is aan de Staat of het overheidsbeleid. Deze overtuiging moet louter verband houden met één van de potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden. Het feit dat Afghanen het land hebben verlaten omwille van problemen met de Taliban kan in die zin gepercipieerd worden als een daad van verzet tegen het beleid en de methodes van de Taliban, waardoor Afghanen kunnen blootgesteld worden aan daden van vervolging (zie ook eerder).*

*[...]*

*Verder kan de groep van verwesterde Afghanen ook een specifieke **sociale groep** vormen in de zin van artikel 48/3, §4, d) Vreemdelingenwet. Een groep vormt o.m. een specifieke sociale groep indien leden ervan een kenmerk delen dat voor de identiteit of morele integriteit dermate fundamenteel is dat niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en bovendien als afwijkend wordt beschouwd.*

*[...]*

*Hierboven werd reeds uiteengezet op welke vlakken jonge Afghanen beïnvloed kunnen worden door de Westerse cultuur. Sommige van deze waarden of gewoonten zijn zodanig fundamenteel geworden voor hun identiteit dat de personen in kwestie moeilijk hun plaats kunnen (terug)vinden binnen de traditionele Afgaanse samenleving, en op die manier zeer snel het doelwit kunnen worden van de Taliban.*

*[...]*

#### **3.2.3. Actueel voldoende aanwijzingen voor een gegronde vervolgingsvrees of het lijden van ernstige schade voor als 'verwesterd' beschouwde personen**

*Ook na de machtsovername door de Taliban bestaat er een redelijk en gegrond vermoeden dat personen die als verwesterd beschouwd kunnen worden, zoals verzoeker, een reëel risico lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade in de zin van respectievelijk artikels 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet.*

*[...]*

*Bovendien zullen de Taliban in geval van terugkeer onvermijdelijk te weten komen dat verzoeker in het Westen verbleven heeft.*

*Verzoeker verliet Afghanistan namelijk zonder dat hij een Afgaanse paspoort had op het moment van zijn vertrek. Indien hij nu zou moeten terugreizen naar Afghanistan, zal dit ofwel met een door de ambassade afgeleverd Afgaanse paspoort zijn ofwel met een laissez-passer (afgeleverd door diezelfde ambassade of door de Belgische overheid), hetgeen hoe dan ook zijn verblijf in het Westen verraadt.*

*Indien verzoeker met het vliegtuig zou reizen, zal daarnaast ook zijn vliegticket een indicatie zijn van zijn verblijf in het Westen. Bij aankomst in de door de Taliban gecontroleerde luchthaven in Kabul, is het eenvoudig voor de feitelijke autoriteiten om de herkomst van verzoeker te achterhalen. Ook indien hij over land zou reizen in Afghanistan, dreigt hij bij checkpoints aan een controle onderworpen te worden en kunnen de stempels in zijn paspoort of laissez-passer zijn verblijf in het Westen verraden.*

*Daarbij komt dan nog dat verzoeker niet één controle van de Taliban zal moeten passeren, maar verschillende, zowel op de luchthaven, als tijdens zijn verdere reis naar zijn regio van herkomst. Hierdoor loopt verzoeker extra risico om opgemerkt te worden door de Taliban, niet alleen in geval van een identiteitscontrole, maar ook na een eenvoudige ondervraging waarmee gemakkelijk ontdekt kan worden dat hij in het Westen verbleven heeft (zoals eerder werd uiteengezet).*

*[...]*

### **3.3. Ontbreken van enig onderzoek naar elementen die wijzen op 'verwestering' en naar de mogelijke risico's in dat verband**

*Hoewel er dus redelijkerwijs vermoed kan worden dat Afghanen die uit het Westen terugkeren ook vandaag een ernstig risico op vervolging lopen door bedreiging, foltering, afpersing, ontvoering of moord omwille van het feit dat ze als 'verwesterd' beschouwd worden, heeft verwerende partij nagelaten op concrete wijze te onderzoeken of verzoeker in geval van terugkeer riskeert om als verwesterd beschouwd te worden, noch heeft het de reële risico's in dat geval onderzocht.*



*Verwerende partij heeft in feite geen grondig, noch zorgvuldig, onderzoek verricht naar de gevolgen van het op jonge leeftijd migreren naar het Westen op de persoonlijke, sociale, culturele, maatschappelijke, religieuze, economische en taalkundige aanpassing en integratie, noch heeft de huidige Afghaanse context, met de aan de macht gekomen Taliban, hierbij betrokken.*

*Evenmin heeft het rekening gehouden met het feit dat verzoeker op amper 14 à 15-jarige leeftijd gevlucht is en Afghanistan ondertussen meer dan 4 jaar geleden verlaten heeft en sindsdien onafgebroken in Westerse landen, waarvan het grootste deel in België, verbleven heeft.*

*[...]*

*Bovendien baseert verwerende partij haar motieven en hypotheses in dit verband louter op een vermoeden dat geenszins steunt op objectieve landeninformatie. Het administratief dossier laat evenmin toe te besluiten op welke informatie verwerende partij zich voor haar beoordeling baseert.*

*Het stelt enkel dat verzoeker geen concrete elementen aangebracht heeft waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou moeten vrezen, hoewel verschillende elementen die hierop kunnen wijzen wel degelijk tijdens het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2022 werden aangereikt.*

*Verzoekers advocaat had tijdens dit persoonlijk onderhoud bovendien uitdrukkelijk gewezen op de mogelijke risico's die in dat verband onderzocht hadden moeten worden (p. 10). Dit leidt dan ook tot de vaststelling dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker onvoldoende onderzocht werd cf. artikel 48/6 Vreemdelingenwet, tegen de achtergrond van de huidige situatie in Afghanistan en het op het moment van het nemen van de beslissing gekende arrest van Uw Raad van 31 maart 2022.*

*[...].*

Inzake het onderzoek naar de socio-economische en humanitaire situatie in toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, betoogt verzoeker als volgt:

*[...]*

*In casu meent verzoekende partij dat eenzelfde conclusie kan weerhouden worden wat de beoordeling van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan betreft. Ten eerste, net zoals Uw Raad heeft vastgesteld, kan ook in casu niet blijken in welke mate rekening werd gehouden met de kritische bemerkingen omtrent de beschikbaarheid van betrouwbare bronnen ter plaatse.*

*Te meer nu verzoeker informatie met dit verzoekschrift zal bijbrengen die wel degelijk een duidelijk zicht zal kunnen bieden op de preciaire socio-economische en humanitaire situatie en de oorzaken hiervan, meent hij dat verwerende partij een onvoldoende grondig, zorgvuldig en correcte beoordeling van de preciaire humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan heeft gevoerd.*

*Het zorgvuldig en met de nodige terughoudendheid beoordelen van het beschikbare bronmateriaal, vereist uiteraard een volledige, grondige en correcte beoordeling van de huidige situatie in Afghanistan.*

*Uw Raad heeft in het arrest van 31 maart 2022 een nauwkeurige samenvatting gegeven van de gewijzigde omstandigheden na en de gevolgen van de machtsovername door de Taliban, die van essentieel belang zijn voor de beoordeling van de huidige preciaire socio-economische humanitaire situatie, waarnaar verzoeker dan ook kan verwijzen en de meest relevante passages als volgt kan samenvatten: [...]*

*In tegenstelling tot deze zeer vage analyse van verwerende partij, die op basis van een ongefundeerd, partieel en onvolledig onderzoek tot de conclusie komt dat er geenszins kan besloten worden dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban, kan er integendeel wel degelijk besloten worden dat de huidige situatie **overwegend** kan toegeschreven worden aan de machtsovername door en opzettelijke of nalatige handelingen van de Taliban als actor in zin van artikel 48/5, waardoor deze wel onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet kan vallen.*

*Afghanistan staat sinds augustus 2021 volledig onder de controle van een islamitische groepering en heeft niet langer een functionerende centrale regering. Doordat de Taliban, een nota bene door de internationale gemeenschap bestempelde terroristische organisatie en met verschillende hooggeplaatste leden op een VN-sanctielijst,<sup>78</sup> met geweld en op ondemocratische wijze de macht hebben overgenomen van de rechtmatige, democratisch verkozen en internationaal erkende Afghaanse regering, wordt deze feitelijke regering tot op vandaag niet officieel erkend door de internationale gemeenschap.*

*Als gevolg van het feit dat deze regering niet erkend wordt door de internationale gemeenschap, worden Afghaanse financiële tegoeden en buitenlandse activa, ter waarde van enkele miljarden dollars, al maanden geblokkeerd en werden meerdere financiële sancties uitgevaardigd op basis van de op unanieme wijze aangenomen resolutie 2611 (2021) van de VN-Veiligheidsraad van 17 december 2021. Deze resolutie voorziet in de verlening van de sanctieregeling van resolutie 2255 (2015) tegen personen en entiteiten die reeds vóór resolutie 1988 (2011) aangeduid waren als Taliban-leden.<sup>80</sup>*

#### **4.2. Huidige situatie**

*[...]*

#### **4.4. Conclusie**

*Uw Raad wees er in het arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 op dat er moest nagegaan worden of het feit dat de economische sancties van de internationale gemeenschap geen indicatie is dat de Taliban zich, als feitelijke regering, bezondigt aan bepaalde gedragingen die aanleiding geven tot de huidige precare socio-economische situatie.*

*Hoewel verwerende partij tot de conclusie komt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren, kan niet ontkend worden dat de situatie er sinds de machtsovername nog veel slechter aan toe is dan ervoor. Dat er volgens verwerende partij bijgevolg geenszins gesteld kan worden dat deze situatie werd door het opzettelijk handelen van de Taliban en bijgevolg niet het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren, strookt niet met de werkelijkheid en de oorzaken van de omvang van de huidige crisis.*

*[...]*

*Ondanks de vaststelling van verwerende partij omtrent de vermeende ongeloofwaardige verklaringen van verzoeker, dient bij de beoordeling van zijn nood aan bescherming in toepassing van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet voldoende rekening gehouden te worden met de bovenstaande vaststellingen in verband met het rurale profiel van verzoeker, die zonder enige familiale begeleiding op jonge, minderjarige leeftijd naar Europa is gevlucht en het risico dat hij loopt in geval van terugkeer op basis van zijn 'verwesterd' profiel.*

*Ook moet er rekening gehouden worden bij deze beoordeling met het feit dat verzoekers vader overleden is en dat zijn oudere broer sedert 2010 in België is en verzoeker dus, in geval van terugkeer naar een land dat hij meer dan vier jaar geleden verlaten heeft en waarvan hij volledig vervreemd is, aan het hoofd van het gezin zou komen te staan en dus persoonlijk zou moeten instaan voor het hele gezin.*

*Dat zijn vader overleden is en zijn broer in België verblijft, wordt door verwerende partij niet uitdrukkelijk betwist.*

*Verzoeker meent in ieder geval dat hij gelet op deze redenen in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet.*

*In voorkomend geval dient dit verder en grondiger onderzocht te worden tegen de achtergrond van de huidige specifieke omstandigheden."*

Aangaande de actuele veiligheidssituatie stelt verzoeker als volgt:

*"Tot slot kan verzoeker, wat de actuele veiligheidssituatie betreft, nog kort verwijzen naar de conclusie uit het eerste deel omtrent het gebrek aan grondige, betrouwbare en zorgvuldige beoordeling van de situatie door verwerende partij. Daarnaast is de conclusie van Uw Raad in het arrest van 31 maart 2022 met arrestnummer 270.813 ook nog steeds algemeen op de situatie van verzoeker van toepassing: [...]"*

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

*"3. Getuigenis S.N., directeur Athénée Royal Leonardo Da Vinci van 09.09.2022 ;*

*4. Getuigenis J.A.M. van 21.09.2022."*

2.3. Middels aanvullende nota van 16 december 2022 brengt verzoeker volgende stukken bij:

*"5. 14 verklaringen/ondersteuningsbrieven van klasgenoten ;*

*6. 7 verklaringen/ondersteuningsbrieven van verschillende leerkrachten van verzoeker inclusief kopieën identiteitskaarten;*

*7. Verklaring van P.S., pedagogisch coördinator in de school van verzoeker (Athénée Royal Leonardo da Vinci) van 28 november 2022 ;*

*8. Verklaring van mevrouw L.M., coördinator van het BXL Plateforme Citoyenne van 25 november 2022, inclusief kopie identiteitskaart;*

*9. Verklaring van mijnheer G.G. van 23 november 2022;*

*10. Verklaring van mevrouw J.C. van 1 december 2022".*

2.4. Bij aanvullende nota van 16 december 2022 brengt verweerder (middels URL) volgende landeninformatie bij:

- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;

- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022;

- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022;

- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;

- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;

- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;

- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van april 2022.

### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift – onder meer – aan dat hij verwesterd is en in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert.

4.1. In zoverre wordt geargumenteed dat ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’ een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet blijkt dat artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :*

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en*
- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;”*.

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Het louter feit te behoren tot een sociale groep volstaat niet om in aanmerking te komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Eenmaal het behoren tot een bepaalde sociale groep werd vastgesteld, is de volgende stap immers het nagaan van het bestaan van een *nexus* tussen verzoekers behoren tot een sociale groep en verzoekers vrees voor vervolging, of afwezigheid van bescherming. Deze *nexus* wordt vereist in artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet dat uitdrukkelijk bepaalt: *“Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.”* De *nexus* betreft het causaal verband tussen (i) het behoren tot een sociale groep en de gegronde vrees voor vervolging, of (ii) het behoren tot een sociale groep en de afwezigheid van een

effectieve en niet-tijdelijke bescherming tegen daden van vervolging, en in het bijzonder de onwil van de actoren van bescherming om bescherming te verlenen tegen de gevreesde vervolging indien de daad van vervolging op zichzelf niet is verbonden met een vervolgingsgrond. Het verband tussen het behoren tot een bepaalde sociale groep en de vrees voor vervolging die voortkomt uit de daden van vervolging, dan wel de afwezigheid van bescherming, is bijgevolg essentieel (zie bv. *EASO Guidance on membership of a particular social group*, *EASO Practical Guides Series*, March 2020, p. 18). Tevens kan een lid van een bepaalde sociale groep een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van het behoren tot een sociale groep terwijl een ander lid van dezelfde groep geen vrees voor vervolging zal hebben. Evenzo kunnen er persoonlijke omstandigheden zijn ingevolge dewelke een lid van een sociale groep bescherming kan verkrijgen terwijl andere leden van dezelfde sociale groep niet van bescherming kunnen genieten (cf. *EASO Guidance on membership of a particular social group*, *EASO Practical Guides Series*, March 2020, p. 18).

Verwestering is geen aangeboren kenmerk, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft (eerste voorwaarde). Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat betreft de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Er kan ook niet algemeen worden gesteld dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (tweede voorwaarde). Afhankelijk van de mate waarin ze zijn 'verwesterd', zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in Afghanistan.

Gelet op wat voorafgaat, worden 'verwesterde Afghanen' of terugkeerders' niet aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

4.2. In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van 'godsdienst' en 'politieke overtuiging'. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienstige overtuiging' wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

*In casu* besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker om internationale bescherming aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor de verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspannt om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-moslim beschouwd worden. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus

om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*", par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid '*to play the game*'.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, is het vooreerst verder van belang zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingbeleid ervan.

De Raad heeft kennis genomen van de grote hoeveelheid beschikbare landeninformatie die hem door beide partijen wordt voorgelegd. De Raad is zich er tevens van bewust dat ook de drie recente rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen geconfronteerd worden in het verzamelen van informatie over Afghanistan.

Ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met uitdagingen waarmee verschillende organisaties geconfronteerd worden in hun bronnenonderzoek, blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Immers, niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert zal worden beschouwd als verwesterd omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*" van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid "*to play the game*".

Aldus blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk. Een persoonlijk risico voor verzoeker om als verwesterd te worden beschouwd en om deze reden in Afghanistan te worden vervolgd, moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Dit neemt niet weg dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk is (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 49). De meest recente landeninformatie die door beide partijen bijgebracht wordt, laat niet toe anders te oordelen.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door verzoeker aangereikt te worden. Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier momenteel niet dat voor alle Afghanen die onder het profiel vallen van een toegeschreven verwestering een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren, zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land en de zichtbaarheid van de persoon. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA waarnaar verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen beoordeeld te worden.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming op 9 maart 2020 heeft ingediend en dat hij Afghanistan in 2018 op veertien- à vijftienjarige leeftijd zou hebben verlaten. Verzoeker is afkomstig uit het dorp Aziz Khan Kas (subdorp Shaheed Abad), gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Zijn regio van herkomst wordt in deze niet betwist. Gelet op zijn minderjarigheid bij aankomst in België op 8 maart 2020 werd aan verzoeker een voogd toegewezen. Sinds zijn aankomst in maart 2020 verblijft hij onafgebroken in België. Heden is verzoeker meerderjarig.

Uit zijn verklaringen en de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker in België naar school gaat en studentenwerk verricht, de Franse taal heeft geleerd en een rijk sociaal netwerk heeft opgebouwd. Daarnaast wordt vastgesteld dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2022 verklaarde dat hij omwille van zijn verblijf in Europa niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat hij ervan beschuldigd dreigt te worden een ongelovige te zijn en te worden vermoord (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 augustus 2022 (notities van het persoonlijk onderhoud 2), p. 9). Verzoeker heeft middels zijn verzoekschrift en aanvullende nota van 16 december 2022 verschillende verklaringen van derden voorgelegd (stukken 3-4, bij verzoekschrift; stukken 5-10, bij aanvullende nota van 16 december 2022). Gelet op de uiteenlopende profielen van de opstellers van deze brieven – met name zijn vrienden, klasgenoten, leerkrachten, directeur, pedagogisch coördinator, coördinator van BXL Plateforme Citoyenne, aanspreekpunt NBMV in het Rode Kruis opvangcentrum en zijn baas, die allen nauw betrokken zijn bij verzoekers ontwikkeling in België –, alsook het feit dat deze brieven verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde inzake het voorgehouden profiel worden toegekend. Deze brieven schetsen omstandig de omstandigheden van verzoekers verblijf in België.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertien- à vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jongere (vormende jaren) in België doorgebracht. Uit de elementen van het administratief dossier, de verklaringen van verzoeker en de talrijke door verzoeker bijgebrachte brieven blijkt dat significante personen in zijn leven hier in België zijn waarden en visies hebben beïnvloed en deze verder hebben ontwikkeld. Alhoewel verzoeker nog maar een kleine drie jaar in België verblijft, geven de bijgebrachte documenten en de afgelegde verklaringen – ook ter terechtzitting – samen blijk van verzoekers bewustzijn inzake de Westerse waarden en normen.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is van het dorp Aziz Khan Kas, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een rurale omgeving (notities van het persoonlijk onderhoud van 8 juli 2021 (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud 1), p. 4-9), waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren. Ook ter terechtzitting verklaarde verzoeker afkomstig te zijn uit een klein dorp, waar de gsm-verbinding (voor het contact met zijn grootmoeder) niet of amper werkt. Uit de beschikbare landeninformatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier blijkt dat in de provincie Laghman verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de taliban en ISKP. Gelet op verzoekers leeftijd en zijn traject in België tot nu toe is het risico groter dat hij zich gedurende zijn verblijf in België - deels als niet-begeleide minderjarige - onbewust gedragingen heeft aangemeten die hem mogelijk in de negatieve aandacht zouden kunnen brengen van de taliban of de lokale gemeenschap in zijn dorp.

Daarenboven dient vastgesteld dat verzoekers broer reeds in 2010 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in België en dat deze op regelmatige basis geld stuurde naar verzoekers familie in Afghanistan (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 21-22). In tegenstelling tot wat verweerder in de bestreden beslissing stelt, acht de Raad het niet onaannemelijk dat de taliban op de hoogte was van het geld dat verzoekers familie vanuit het buitenland werd toegezonden, noch dat de taliban eisten om (een deel van) het geld af te staan. Daargelaten dat verzoeker niet aantoont dat deze betalingen van de taliban enige vorm van vervolging jegens verzoeker en zijn familie uitmaakten, kan hieruit blijken dat verzoekers familie reeds in de aandacht van de taliban staat. Gelet op de situatie van verzoekers familie en de contacten met de taliban in hun regio van herkomst, is redelijk om aan te nemen dat verzoekers vertrek naar het buitenland, nadat ook zijn broer reeds jaren geleden vertrokken is, niet onopgemerkt is gebleven. Bijgevolg kan geenszins worden gesteld dat verzoekers terugkeer naar zijn regio van herkomst, alsook zijn verblijf in het Westen, aan de aandacht van de taliban zou ontsnappen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke en/of godsdienstige overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,



A.-M. DE WEERDT

W. MULS